

Dicere verum
Quid potat? HORATIUS

NOMMER 106. 'S BOSCH. DINGSDAG 4 SEPTEMBER 1832.

Duitschland.

FRANKFORT, 28 Augustus.

Bij den Zwitserchen landdag heeft de commissie met de Bazelche aangelegenheden belast, op den 21 dezer, het volgende voorstel ten tafel gebracht.

1. De bondvergadering, ter bevestiging van de beginselen in de zitting van den 14 juni vastgesteld, bestaat: Het kanton Bazel zal in deszelfs betrekkingen tot het bondgenootschap, even als voorheen, een lichaamt uitmaken, hetwelk echter, wat het inwendig beheer betreft, en onder plegtig voorbehoud der her eeniging, in twee afzonderlijke deelen zal worden gesplitst. 2. Tot de eerste afdeling behoort de stad met de 21 gemeenten, die zich aan dezelve hebben aangesloten; tot de tweede de 46 gemeenten, welke in het besluit van scheiding, van den 22 februarij, zijn opgenoemd. 3. In de elf overige gemeenten zal, onder de leiding en het opzigt van commissarissen van den landdag, binnen tien dagen, eene vrije en geheime stemming plaats hebben over de vraag, of zij tot de stad dan wel tot de landgemeenten wenschen te worden gerekend. 4. Na deze stemming en na de beslissing, tot welk deel van het kanton deze elf gemeenten zullen behooren, blijven dezelve onveranderlijk daaraan vastgehecht, tot dat de bondvergadering, bij and ant voorbehouden, zal plaats hebben. 5. Tusschen de beide afdelingen zullen de onroerende eigendommen op eene billijke wijze worden verdeeld. Beide partijen benoemen hiertoe commissarissen, die, onder bemiddeling van afgevaardigden van den landdag, de scheiding zullen bewerkstelligen. De voorkomende geschillen worden door scheidsregters beslist, die door beide partijen in gelijk getal zullen benoemd worden, en des noods eenen voorzitter verkiezen. De gemeene fondsen van het onderhoud van kerken, scholen en armen-voorziening zullen voor al nog gemeenschappelijk beheerd worden, en daarover door eene buitengewone overeenkomst, worden beschikt. 6. De bondvergadering zullen beide afdelingen, ieder door benevaardigden, worden vertegenwoordigd. 7. Commissarissen van den landdag zullen zich ten spoedigste met afgevaardigden van beide partijen vereenigen, om de bijdragen in geld en het contingent der bondstroepen, naar billijkheid te verdeelen. Zoodanig echter, dat beide partijen gezamenlijk, even zoveel zullen leveren, als thans door het kanton Bazel werd gedragen.

Van maandag tot aan het einde van juli dezes jaars zijn niet minder dan 3,674 landverhuizers naar Amerika, de Opper-We- sex gepasseerd.

In Besarabie, in het dorp Dropti, is den 30 december 1831 de vrouw van zekeren Demion Plofon van Z. E. S. voldragen dochters bevallen. De moeder is slechts twintig jaren oud en van geen bijzonder sterk gestel. De kinderen waren niet geheel van natuurlijke grootte, doch volkomen wel gevormd, behalve het meisje, dat het laatste ter wereld kwam en aanmerkelijk kleiner, dan de overige was. Al die kinderen zijn des avonds, na gedoopt te zijn, gestorven; doch de moeder is van eene zware ziekte, die op hare bevalling gevolgd is, hersteld.

Z. Maj. de Koning van Beieren wordt binnen 14 dagen met prins Otto, te Aschaffenburg verwacht en zal daar, naar men verzekert, de grieksche deputatie, welke den prins de koninklijke kroon van Griekenland zal aanbieden, plegtig ont- vangen.

Engeland.

LONDEN, 29 Augustus.

Maandag na den middag is er weder eene conferentie gehou- den door de ministers der vijf Mogendheden. Terwijl de confe- rentie vergaderd was bevond zich de belgische minister, de heer van de Weyer, op het bureau van buitelaandsche zaken.

Volgens officiële dépêches van don Pedro van den 19 de- zer des avonds, zou, na de aankomst van den generaal Gaspar Teixeira in het hoofdkwartier van don Miguel's leger, aldaar een krijgsraad gehouden en besloten zijn, om Oporto niet aan te vallen, maar eene positie te nemen aan den overkant der Vou- ga, welke rivier de troepen zouden overtrekken.

Van eenen anderen kant verzekert men, dat don Miguel zijn leger bij Oporto nog met vijf duizend man versterkt heeft, die hij uit Lissabon herwaarts heeft gezonden en uit Lourden- den bestaan.

Men is hier voornemens eene publieke vergadering te hou- den, om over de zaken van Portugal te raadplegen, en daarbij moest Z. K. H. de hertog van Sassex, 's Konings broeder, de voorzittersplaats bekleeden.

Frankryk.

PARIS, 29 Augustus.

Prins Talleyrand, gisteren eene twee uren lange conferentie met den Koning gehad habbende, meent men dat de belgische aangelegenheden daarvan het voorname onderwerp zijn geweest. De prins moet aanstaanden donderdag of vrijdag naar Londen vertrekken, om den heer Durand de Marigny te vergaaten, welke diplomaat, zegt men, in de vijf-hovige conferentie voor- slagen heeft toegestemd, die genskens de goedkeuring van het kabinet den Turken hebben weggedragen. Deze omstandigheid zoude de oorzaak zijn geweest van het besluit, om prins Talley- rand, hoe eer hoe beter, naar Londen te doen terugkeeren.

De engelsche constel te Tripoli heeft den oorlog aan den pacha verklaard, uit hoofde hij zijne schuld aan Engeland niet heeft kunnen betalen. Er zijn er die meenen, dat Engeland gaarne aldaar eene kolonie zou stichten om te dienen tot te- genwigt van die, welke de Franschen te Algiers hebben daar- gesteld.

Uit Petersburg wordt gemeld, dat de graaf Pozzo-di- Borgo den 18 augustus over land de vertrekke naar Paris heeft aanvaard. De grootvorstin Helena was naar Moskou afgereisd. De heer van Solby, deensche gezant aan het hof van Neder- land, is met familie en gevolg, over Travemunde, te Kopen- hage gearriveerd.

De St. Simonisten zijn in hun ordens gewaad en met hun- nen vader *Enfantin* aan het hoofd, plegtstatisch van hun gesticht te Menilmontant naar het paleis van justitie gegaan, waar hunne bestuurders, zoo als men weet, voor het hof van assises gedag- vaard waren. Bij dien optogt zag men ook een aantal vrouwen, die tot de nieuwe leer behooren en allen in het blaauw waren gekleed. Toen de eerste getuigen, een St. Simonist, ondervraagd moest worden, vergde de voorzitter van het hof, dat hij de hand opsteken en zweren zou, niets dan de waarheid te zullen spreken; doch de getuige vroeg aan vader *Enfantin* alvorens daartoe verlof en deze weigerde hem zulks; nu ontstonden hier- over eenige debatten tusschen den advocaat-generaal, de advoca- ten der beschuldigten en den heer *Enfantin*, die eene zeer vreemde taal voerde, en onder anderen zeide, dat hij de le- vende wet was, en het niet moest verwonderen, dat de man- nen, die hem omringden en zijne kinderen waren, hem over alles raad vroegen en zich daarnaar gedroegen. Al de getuigen hebben dan ook geweigerd den eed af te leggen.

De advocaat-generaal heeft de aanklagt bepleit en uit de briefwisseling en geschriften der beschuldigten de deugdelijkheid daarvan aangetoond; ook heeft hij uit de in het licht gegeven vertoogen over de betrekkingen van den man tot de vrouw be- weerd, dat zij zich aan kwetsing der goede zeden en openbare zedeleer hadden vergrepen. Vervolgens is het woord aan de ad- vokaten der aangeklaagden verleend.

Deze zaak had eene menigte menschen naar het gerechtshof gelokt, en van deze gelegenheid wilden de St. Simonistische apostelen, zoo als zij zich noemen, gebruik maken om hunne leer te verbreiden. Derhalve begonnen verscheiden hunner, waaronder ook eene vrouw, in de groote voorzaal te prediken, en hielden daarmede vol, ondanks de pogingen der politie-sol- daten om den talrijken volkshoop uiteen te doen gaan.

De verdediging der St. Simonisten voor het hof van assises, is met verschillende vreemde omstandigheden gepaard geweest. Vader *Enfantin* heeft begeerd twee vrouwen als zijne advoca- ten te doen hooren, en zich bitter beklagde, dat de president dit niet wilde gedoogen. Eene St. Simonistische vrouw *Caroline Fournel* genaamd, heeft den advocaat-generaal in de zeden gevallen en verklaard te protesteren tegen het door hem aan- gevoerde. Verscheiden der beschuldigten hebben zich op hunne wijze verdedigd; en een zekere *Duvernoy* heeft de realite- heid der tijden aangeheven en zich zoodanig omtrent het over- spel misglaten, dat de voorzitter geroedzaakt is geweest hem het zwijgen op te leggen. Eindelijk is het proces openlijk geworden en de audientie omtrent middelen afgegaan.

Reeds sedert acht uren was de menigte toehoorders aanmerkelijk minder geworden en de St. Simonisten zijn in stilte naar hunne woning wedergekeerd.

Van den 30.

De zaak der St. Simonisten is voor het hof van assises heden afgelopen; vader *Enfantin*, *Duvevryter* en *Chevalier* zijn veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf als schuldig aan schennis der openbare eerbareid en der goede zeden en tot eene geldboete van 1000 franken ieder; het hof heeft verder bevolen, dat de St. Simonistische sociëteit zal worden ontbonden; dit vonnis is met de grootste kalmte aangehoord en niet het geringste teeken van goed of afkeuring heeft zich op de bank der beschuldigten doen opmerken.

Belgie.

BRUSSEL, den 31 Augustus.

De graaf de *Latour Maubourg*, fransch gezant alhier, is eergisteren middag van zijne reis naar Antwerpen alhier aangekomen. In den afgelopen nacht heeft dezelfde ambassadeur een estafette, overhrenger van dépêches, ontvangen.

— De fransche kolonel der artillerie *Pairchans* is gisteren morgen naar Namen vertrokken.

— De inschrijving bij de bank op de leening van 3,500,000 fr., ten behoeve van de stad Brussel, heeft woensdag plaats gehad; de inschrijvingen hebben bedragen de som van nagenoeg 7,500,000 fr.; er zal alzoo eene proportionele reductie plaats hebben tot het bedrag van 2,333,333 fr., zijnde het twee derde der leening, dat de bank voor zich genomen heeft.

— De kiezers van St. Nicolaas, hebben den graaf *Vilain* in weerwil zijner benoeming tot ambassadeur bij den Heiligen Stoel, den 28 dezer op nieuw als vertegenwoordiger ingekozen.

— Volgens de londensche berigten, heeft de Koning van Engeland de veroordeeling ter doodstraf van den matroos *Dennis Collins* in eenwigdurende gevangenis veranderd. — Sir *Walter Scott* was op nieuw weder ingestort; men had maar slaauwe hoop dezen vermaarden schrijver nog eenige dagen in het leven te behouden.

Voorts melden de londensche berigten, dat twee personen; *John Dodsworth* en *William Hunter* geheeten, door de assises van Warwick tot 7 jaren deportatie veroordeeld waren, voor het vervaardigen van valsche leghouden-stukken van het koninkrijk der Nederlanden; gemelde valsche munten zouden het voornemen gehad hebben, te Rotterdam en te Antwerpen groote aankopen te doen.

— De Namensche *Eclaircur* behelst het volgende: Men deelt ons op het oogenblik eenen brief uit Antwerpen mede, waaruit wij het volgende trekken: De oorlogminister, generaal *Evain*, op een diner tegenwoordig, waar zich meer dan 300 personen bevonden, heeft te kennen gegeven, dat de zaken des land tegen den 10 of uiterlijk tegen den 15 op de eene of andere wijze tot eene beslissing zouden komen en Koning *Leopold* onherroepelijk besloten was van dit besluit niet af te gaan. Wij nemen acte van dit besluit, hetwelk door iedereen met genoegen zal vernomen worden, wanneer er, zoo als wij sedert lang wenschen, gevolg aan gegeven wordt.

— Men houdt zich te Yperen, Doornik en Brussel bezig met de organisatie van drie nieuwe batterijen van 8 stukken kanon, hetwelk het materieel onzer artillerie te velde op achttien en eene halve batterij brengt. (Independant.)

Van den 1 September.

Gisteren meldten wij dat de inschrijvingen bij de bank, ter deelneming in onze stedelijke leening ingekomen, de som van 7½ millioen francs hadden overtroffen. Wij verheugen ons op nieuw dese daadzaak te kunnen bevestigen, als eene zoo verblijdende voorbode opleverende voor de spoedige bestendiging van ons publiek crediet. (Emanicipation.)

— Zoo op het oogenblik lezen wij in het *Jour. de la Belgique* dat het tweede gedeelte der leening van 48 millioen reeds vóór 8 dagen met den heer *Rothschild* gesloten is; op nagenoeg dezelfde voorwaarden, als waarop voor het eerste gedeelte door hem is gecontracteerd. Wij hopen echter dat het ministerie niet met zoo vele overhaasting zal zijn te werk gegaan.

— Bij koninklijk besluit van den 28 dezer, ter gelegenheid van het vorstelijk huwelijk, is aan al de personen der burgerwacht, zonder eenig voorbehoud, abolitie geschonken.

— Een engelsch kabinetskoerier, die den 12 augustus uit Konstantinopel is vertrokken, is op den weg naar Londen donderdag door Brussel gereden. Zie hier den hoofdzakelijken inhoud zijner dépêches. Konstantinopel is in verslagenheid ge-

stort door de tijding van eenen algemeenen veldslag, dien de troepen des Sultans in de omstreken van Tripoli in Syrie tegen de armée des Onderkoningen van Egypte verloren hebben. De nederlaag der Turken was algemeen en een groot deel hunner troepen is naar de zijde van den Pacha overgegaan.

— Het bevestigt zich niet, dat het gouvernement, althans voor als nog, over het tweede deel van de leening van 48 millioen gehandeld heeft, zoo als vele dagbladen aangekondigd hebben. Wij hebben eenige reden van te gelooven, dat deze tijding onjuist was. (Emanicipation.)

— Allé officieren van ons leger, met verlof afwezend, hebben het bevel gekregen zich bij hunne korpsen te voegen. (Belge.)

— De *Belge* verzekert dat men met den arbeid bezig is voor de uitdeeling der *Leopolds-order*. De graaf *Felix de Merode* zou tot kanselier der orde benoemd worden.

— *L'Industrie* vermeldt, dat de heer *Borremans* weigert van de hem verleende grafie gebruik te maken, en dat dezelve alzoo zijne gevangenschap zal uitblijven.

— De kamer van koophandel onzer stad heeft den koning een adres over het behoud der Scheldevaart in eene audientie overhandigd.

— Volgens den *Belge* zou de vaart op het nieuw kanaal van Charleroi met den 15 dezer geopend worden.

— De kiezers van Maastrecht, opzeggende tot vertrekking van een lid van den senaat, ter vervanging van den baron *de Lee*, als ambassadeur naar Weenen vertrokken, hebben den heer *Hennequin*, gouverneur van Limburg, gekozen.

— Dezer dagen is eene petitie uit Aalst aan den koning geadresseerd, waarin directelijk de oorlog met Holland gevraagd wordt als het eenige middel om tot eene ontwikkeling onzer aangelegenheid te geraken.

— Blijkens een artikel, door den *Morning Herald* medege-deeld, opzigtelijk de reis van den graaf *Flahaut* naar Londen, schijnt het engelsch kabinet en dat der Tuilleries, besloten te hebben niet te dulden, dat de conferentie om aan den Koning van Holland genoeg te geven, iets aan de wezenlijke bepalingen van het traktaat van 15 november verandere. Ook schijnt het, dat de heer *van de Meyer*, verre van te Londen met andere instructien gekomen te zijn, dan die den generaal *Goblet* gegeven waren, alleen de zeer krachtige taal, door dezen generaal uit naam van zijn gouvernement gehouden, te komen bevestigen.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 3 September.

Naar men verneemt heeft Z. K. H. de veldmaarschalk zich woensdag jl. eenen geruimen tijd in het kamp bij Oorschot, afwaar eenige ongeregelheden hebben plaats gehad, opgehouden; zoo men beweert zullen de troepen in den loop dezer week de kampen verlaten, doch de dag is nog niet bepaald; het hoofdkwartier zal aldan naar deze vesting terug-keeren.

— Z. D. H. de hertog van Saxon-Weimar is dezer dagen met deszelfs paard, bij gelegenheid eener wapenschouwing, gevallen, waardoor hem eene rib in het lijf gebroken is; Z. D. H. bevindt zich te Tilburg, alwaar hij verpleegd wordt.

— Men verneemt dat, door het departement van oorlog aan de gouverneurs der provincien eene staat is toegezonden, houdende opgave van de standplaatsen, werwaarts de 1ste ban der dienstdoende schutterijen, van de ligting van dit jaar, zal behooren gedirigeerd te worden. Voor Zuid-Holland zijn de depôts der infanterie, bij welke de manschappen, tot beoefening van den wapenhandel, in subsistentie zullen kunnen worden gesteld, opgegeven als volgt: voor de 1ste afdeeling Zuid-Hollandsche schutterij, 1ste bataillon, bij het depôt der 5de afdeeling infanterie te Leyden;

Voor de 2de afdeeling, 1ste en 2de bataillon, bij het depôt der 14de afdeeling, te Gouda;

Voor de 3de afdeeling, 1ste bataillon, bij het bataillon, dat in Gorinchem in besetting ligt, alwaar de manschappen kunnen worden geoefend;

Voor de 4de afdeeling, 1 bataillon, te Breda.

Voorts zijn de gouverneurs uitgenoodigd geworden, om van de gemeente-besturen, opgaven te vragen van het juiste getal manschappen voor de mobiele schutterij bestemd, en om daarbij aan te duiden, op welke tijdstippen en ten bedrage van hoe vele manschappen, telkens de opzending zal kunnen geschieden, ten einde hen daarna, aangaande de werkelijk te doene opzending, meer bepaalde instructien te kunnen geven.

— Van den Maaskant wordt het berigt medegedeeld, dat van onze zijde verlof schijnt gegeven te zijn om eenige belgische schepen de rivier te laten afzakken. Te Vierlingsbeek moeten

drie vaartnigen, met belgische vlaggen, zijn gepasseerd, welke behoefden voor de op den regter-oever gekantonnerde troepen aan boord hadden.

— De heer *C. J. Weylop*, consul der Nederlanden te Fernambuc, komende van Londen, is te Amsterdam aangekomen, belast met dépêches voor de Nederlandsche regering.

— Als eene bijdrage tot de zwarigheden, waarmede onze regering in de thans gevoerd wordende onderhandelingen te kampen heeft, is het volgend officieel stuk uiterst belangrijk.

PROTOCOL der centrale commissie van de Rijnvaart.

Metz, den 30 july 1832.

De gevolmagtigde van Baden en Hessen: Toen de nederlandsche regering in het 57ste protocol der centrale commissie van de rijnvaart, op den 31 januarij van het vorige jaar, uit hoofde van de scheiding tusschen Holland en België, op de doorhaling van Antwerpen in het vijfde en zesde artikel van het verdrag op de rijnvaart, hetwelk reeds bij art. 6 van het protocol no. 51ste van 19 december 1830, door de overige zes oeverstaten was aangenomen, en vroeger gezamenlijk door de nederlandsche en pruisische regering was voorgesteld, — bij welk artikel de vrjshavens, welke in het koninkrijk der Nederlanden aan de oeverstaten werden aangewezen, waren opgenoemd — aandrang en dit voorstel in het 510 en 512 protocol deed herhalen, werd daarin ten laatste, door de overige belanghebbende, om het eind-tractaat niet onbepaald uit te stellen, toegegeven; zulks echter alleen, onder het uitdrukkelijk voorbehoud van de zijde van Baden, Beijeren, Hessen en Pruisen, waarbij zich Frankrijk aansloot: 1°. dat deze doorhaling van Antwerpen als vrjshaven, slechts in geval eener voortdurende scheiding van waarde zoude zijn; 2°. dat alle overige bepalingen zoo wel van het onderwerpelijk verdrag, als van het Weener traktaat, voor zoo verre de nederlandsche regering in staat mogt zijn die te vervullen, in derzelve geheel zouden blijven; 3°. dat het volstrekt buiten de bedoeling was, dat de overige oeverstaten van het gebruik der wateren tusschen Rijn en Schelde zouden afzien; en eindelijk 4°. dat dit onderwerp, onder uitdrukkelijk beding dezer voorwaarden, eerst na de eindschikking der belgische kwestie ten aanzien van het grondgebied, in overweging zoude genomen worden, en dezelve tot den nader besluit gebragt. Toen onder dit voorbehoud het bedoeld besluit verschoven werd, geschiedde zulks uit hoofde van bedenkingen, welke de nederlandsche regering zelve het best zal weten te schatten. De nederlandsche gevolmagtigde heeft daarop zijne overtuiging te kennen gegeven, «dat zijn gouvernement voorzeker niet zoude weigeren om met deze voorwaarden genoegen te nemen, en op den bepaalden tijd met de overige oeverstaten in nadere onderhandeling te treden.» Het meergenoemd voorbehoud in deze verklaring van den nederlandschen gevolmagtigden werd in § 3 van het protocol van uitwisseling der ratificatiën van den 26 juldij van het vorige jaar, n°. 521 opgenomen, en de oeverstaten, die het tractaat in volkomen vertrouwen op een en ander den een en dertigste maart van hetzelfde jaar onderteekend hadden, konden veilig de eindschikking der belgische aangelegenheden, wat het grondgebied betreft, en te gelijkertijd de verwezenlijking der bedongene voorwaarden, met gerustheid inwachten, te meer, omdat zij voor de doorhaling van Antwerpen, noch eenige vergoeding van de nederlandsche regering gevraagd hadden, noch van hunne zijde eenig voorregt, aan de Nederlanden toegekend hadden, ingekort. Deze verwachting, welke reeds genoegzaam door de laatste overeenkomsten en beraadslagingen betrekkelijk de Rijnvaart werd gebillijkt, werd vervolgens in het negende der 24 artikelen, welke de vijf groote Mogendheden, door hunne gevolmagtigden in conferentie te Londen vereenigd, om de bevrediging en scheiding tusschen Holland en België daar te stellen, op den 15 october 1831, voorsloegen, volkomen erkend. Onder deze omstandigheden moest het den oeverstaten zeer bevreemdend voorkomen, in eene nota door de nederlandsche gezanten aan de conferentie op den 30 januarij 11. overhandigd, en door de dagbladen medegedeeld, onder anderen de volgende uitdrukkingen te lezen: «De ondergeteekenden hadden bereids de eer gehad in deze memorie (van den 14 december) op te merken, dat men zich te Metz niet over de vaart op de binnenwateren tusschen Rijn en Schelde verstaan had, en dat het nederlandsch kabinet niet had kunnen doorgronden, waarom men ten voordeele van België voorwaarden zoude bedingen, welke de oeverstaten van den Rijn nimmer voor hun eigen belang in aanspraak hadden genomen.» De ondergeteekenden kunnen deze uitdrukking niet wel anders dan aan eene vergissing van de nederlandsche gezanten, omtrent hetgeen over dit onderwerp bij de centrale commissie der Rijnvaart werd verhandeld, beschouwen. Ofschoon dus onwankelbaar in het vertrouwen, hetwelk zij in de opregtheid van het nederlandsch kabinet stellen, en zich overtuigd houdende dat hetzelfde, zoodra de bepaalde tijd zal daar zijn, de beloften aan de overige oeverstaten gegeven, door de naleving van het door haar aangenomen, en door deze bedongen voorbehoud, volkomen zal vervullen, meenen echter de ondergeteekenden in het belang der Staten, die zij de eer heb-

ben te vertegenwoordigen, en om alle misduiding van hun stilzwijgen voor te komen, verplicht te zijn om ten deze plegtig te verklaren, dat hunne regeringen niet in 't geringste hebben afgezien van het vroeger door hen bedongen en door de nederlandsche regering toegestaan voorbehoud, maar in tegendeel daaraan voortdurend de grootste waarde hechten en hetzelfde op den bepaalden tijd zoo bij de nederlandsche regering als waar zulks elders zoude noodig zijn, zullen doen gelden. De onbelemmerde voortdoring eener overeenkomst, de scheepvaart van naburige volken betreffende, staat te zeer met de grondbeginselen van den vrede van Parijs en met het Weenertraktaat, — vooral in de bepalingen welke den Rijn en Schelde betreffen — overeen; en dezelve is zoo zeer onontbeerlijk voor het wederzijds verkeer en voor de algemeene handelsbetrekkingen, dat de oeverstaten van den Rijn nimmer aan eene geheele of gedeeltelijke afstand van dezelve konden denken. De ondergeteekenden verzoeken eindelijk de Nederlandsche gevolmagtigden, om deze hunne verklaring zoo spoedig mogelijk ter kennis van hun gouvernement te brengen.»

De gevolmagtigden van Beijeren: De ondergeteekende treedt volkomen tot deze verklaring toe.

De gevolmagtigde van Frankrijk: De Fransche commissaris hecht aan bovenstaande verklaring zijne goedkeuring, in zoodanigen zin, als door hem bij vorige gelegenheden en door de akten en verklaringen van zijn gouvernement bij de conferentie te Londen, vroeger is te kennen gegeven.

De gevolmagtigde van Nassau: Het is waar dat de Nederlandsche gevolmagtigde in het protocol n°. 310 heeft voorgesteld, om over de vaart langs de binnewateren naar Antwerpen nader te onderhandelen, wanneer de haven van Antwerpen weder in het bezit van Z. M. den koning der Nederlanden zoude terugkomen, en ter beantwoording van dien hebben de gevolmagtigden van Baden, Beijeren, Hessen en Pruisen, in het protocol n°. 312, van gevoelen geweest, dat men de tegenwoordige kwestie tot de eindschikking der belgische aangelegenheden mogt verschuiven. Daar op dit oogenblik slechts de citadel van Antwerpen en niet de haven in het bezit van Z. M. den koning der Nederlanden is, zoo schijnt het in alle geval voorbarig, om thans over de vaart op de binnewateren te handelen; ik kan alzoo aan deze beraadslaging geen deel nemen.

De gevolmagtigde van Pruisen: Wat ook de Nederlandsche regering elders, en met inzigten welke aan de oeverstaten van den Rijn geheel vreemd zijn, heeft mogen verklaren, kan de laatste in geen geval tot nadeel strekken, noch ook hunne verkregene regten in 't minst verkorten. Een zoodanig regt nu bestond reeds met betrekking tot de vaart op de wateren die den Rijn, Maas en Schelde verbinden, voor het sluiten van het tractaat van den 31 Maart 1831 over de Rijnvaart. De uitoefening van dit regt werd voor het oogenblik door bekende gebeurtenissen verhinderd, en volstrekt in het belang der nederlandsche regering afhankelijk gemaakt, van de regeling van andere belangen. Het oogenblik, waarin de dezorzijs bedongene en door dezelfde regering toegezegde voldoening op dit punt kan worden gegeven, schijnt zeer nabij te zijn, en daarmede zullen ook voorzekerde menigvuldige zwarigheden, die tot nu toe voorkwamen, uit den weg geruimd worden. Het vrje gebruik der bevaarbare binnenwateren, die de Schelde met den Rijn en Maas, gelijk mede de haven van Antwerpen met de havens van den Rijn verbinden, is zoo veel gewigt en zoo onontbeerlijk voor den handel en scheepvaart der oeverstaten van den Rijn, dat het met de belangen der ingezetenen van deze laatste niet zoude zijn overeen te brengen, dat daarvan afstand werd gedaan, of eenige beperkende wijziging werd toegegeven. Ik voeg ten overvloede deze aanmerking hierbij, om de overeenstemming mijner hooge regering met de bedoelingen, die door de gevolmagtigden van Baden, Beijeren en Hessen zijn blootgelegd, te doen kennen. Het pruisisch gouvernement is er intusschen verre van daan, in het minst bezorgd te zijn, dat de hooge nederlandsche regering zich bij tijd en wijle de gegevens belofte en de verplichting, welke reeds onafhankelijk daarvan aanwezig was, niet zoude herinneren; veeleer ziet hetzelfde, even als de overige belanghebbende, met het onbepaaldst vertrouwen de spoedige vervulling te gemoet.

De gevolmagtigden van Baden, Beijeren, Frankrijk, Hessen en Pruisen, laten de inzigten, door den nassauschen commissaris voorgedragen, en welke tegen de handelingen der centrale commissie strijdig zijn, onbeantwoord, maar blijven bij hunne bovenstaande verklaringen.

De gevolmagtigde van Nassau: De nadere beraadslagingen zullen doen zien, in welken zin de vroegere verhandelingen moeten worden opgevat.

De gevolmagtigde der Nederlanden heeft over het onderwerp, in dit protocol behandeld, geene voldoende instructiën ontvangen. Hij zal hetzelfde ten spoedigste onder de oogen van zijn gouvernement brengen.

(Onderteekend) Voor Baden: *Büchler*; voor Beijeren: *V. Nau*; voor Frankrijk: *Engelhard*; voor Hessen: *Verdier*; voor Nassau: *V. Rössler*; voor de Nederlanden: *Ruhr*; voor Pruisen: *Dellus*.

CHOLERA BERIGTEN.

Besmette plaatsen.	Dagteeken der opgave.	Bijgekomen zieken.	Getal der herstelden.	Getal der overledenen.	In behandeling gebleven zieken.
's Gravenhage.	31 Augustus.	9	3	5	53
"	1 September.	10	4	4	55
"	2 "	4	0	3	56
Rotterdam.	30 "	12	19	5	233
"	31 "	7	5	11	224
"	1 September.	5	5	3	223
Delft.	30 Augustus.	0	2	0	3
"	31 "	1	2	0	2
Vreeswijk.	28-30 "	11	0	2	13
Leyden.	29 "	29	18	12	125
"	30 "	24	12	11	126
"	31 "	18	13	4	127
Schiedam.	30 en 31 "	4	4	1	6
Gouda.	29 en 30 "	11	9	10	38
Amsterdam.	30 "	57	12	25	162
"	31 "	64	8	21	197
"	1 September.	48	20	30	195
Breda.	31 Augustus.	5	2	2	6
"	1 September.	0	0	4	5
Utrecht.	29 Augustus.	9	2	5	28
"	30 "	10	0	5	33
Dordrecht.	29 "	2	0	1	18
"	30 "	1	4	4	14
Gorinchem.	29-30 "	7	0	1	13
Kampen.	27-29 "	20	10	4	15
Schokland.	26-28 "	5	10	1	3
Zwolle.	27-29 "	5	3	2	8
Genemuiden.	26-28 "	6	4	5	3
Zwartsluis.	27-29 "	3	0	2	4
Blokzijl.	27 en 29 "	2	0	2	4
Ambt Ommen.	29 "	2	0	1	1
Sneek.	16-29 "	32	12	12	8
Leeuwarden.	26-29 "	4	0	2	2

Te Scheveningen is den 30 augustus weder een persoon door de cholera aangetast en overleden is, zijnde er sedert geen meer gevallen bijgekomen.

Men meldt ons uit Amsterdam van den 30 Augustus, dat de cholera er in kwaadaardigheid begint toe te nemen, doch meest op het Fransche Pad; de zieken worden thans met sleden, welke de regering zich tot dat einde heeft aangeschaft, naar het hospitaal gebracht, en dit bevat aan de geringe klasse beter. Men beweert stellig, dat tot heden nog niet één cholera-kranken aan zijn eigen huis is verpleegd.

Te Brussel zijn den 30 augustus 19 nieuwe lijdens bijgekomen en 15 overleden, zoo dat het getal lijdens er schijnt te verminderen, schoon dezelve in korten tijd veel slagtoffers heeft mede gesleept, daar er in de laatste tien dagen van de 483 lijdens 315 overleden zijn.

Volgens de Brusselsche dagbladen van 1 september, zou de heer *Emile Mosselman*, schoonbroeder van den heer *Le Hon*, en beambte bij de belgische legatie te Parijs, aan de cholera overleden zijn. Hij had nauwelijks zijn 25ste jaar bereikt.

Te Antwerpen zijn den 29 aug. bijgekomen 19 nieuwe zieken en 4 overleden.

Te Gend den 28 aug. 18 nieuwe lijdens en 6 overleden.

Door den luitenant-generaal, chef van den generalen staf, *baron Constant de Rebecque*, is aan de heeren kommandanten der onderscheidene legerkorpsen het volgend voorschrift, als leidraad bij het voorloopig behandelen van eenen cholera lijder, toegezonden geworden, met uitnoodiging hetzelfde herhaaldelijk en op onderscheidene tijden aan de manschappen te doen voorlezen:

Voorschrift ten opzichte van de voorloopige behandeling der cholera ziekte.

Ten einde zoo veel mogelijk bij de thans heerschende ziekte het nadeel voor te komen, die het somtijds niet spoedig tegenwoordig zijn van eenen arts zoude kunnen veroorzaken, worden de aanwending van de volgende middelen ter bevordering van het zwet, zoo heilzaam in deze ziekte nadrukkelijk aanbevolen.

Men legge den zieken dadelijk te bed tusschen meerdere wollen dekens; en zoo deze niet genoegzaam voorhanden zijn, gebruikte men kleedingstukken, of al wat tot dekking dienen kan.

Men verwarme dadelijk het bed door kruiken of flesschen met warm water, of zakken met warme asch, warm zand of haver op verschillende plaatsen in het bed te leggen; men geve warme dranken, kamillen of vlierthee, of slechts ordinaire zwarte thee, en zoo zulks niet aanwezig is, enkel warm water; wijders warme pappen van brood of meel aangemengd met mostaard en azijn, op de maag, den buik en aan de beenen en de voeten gelegd. Ook kunnen wrijvingen (zonder den zieken te ontbloeten) over het geheele ligchaam met wollen lappen, gedoopt in warme brandewijn, jenever of azijn, wat men hiervan het spoedigste bij de hand heeft, gedaan worden.

Hiermede aanhoudend voortgaande, zal men de komst van den doctor afwachten, die immer en in allen gevalle ten spoedigste moet geroepen worden.

Wij zijn verzocht de navolgende verklaring, door 72 noord-brabandsche schutters gedaan, in dit dagblad op te nemen, waaraan wij des te gereeder voldoen, om het vooroordeel en de vooringenomenheid van sommigen onzer noordelijke broeders, die ten onregte beweren dat bij de R. K. geene kundige onderwijzers worden aangetroffen, uit den weg te ruimen en te doen zien, dat ook onder de belijders van dien godsdienst kundige mannen gevonden worden, die, even als anderzins, den, in staat zijn om binnen korten tijd in de voorafzette behoefte van den mensch te voorzien, zijn verstand te ontwikkelen en hem door beschaving en opvoeding tot een nuttig lid voor de maatschappij te vormen. Zie hier dezelve:

Amersfoort, den 22 augustus 1832.

Wij ondergeteekenden, allen Noord-brabandsche schutters, welke sedert eenen geruimen tijd binnen Amersfoort in garnizoen hebben gelegen, verklaren bij dezen, dat wij ons in het lezen en schrijven hebben gaan oefenen en alzoo ons hebben doen onderwijzen, door den onderwijzer *J. Padberg*, zoon van den R. K. godsdienst; dat gezegde onderwijzer *Padberg*, zich van den beginne af heeft toegelegd om ons een doelsmatig onderwijs te geven en deszelfs strekking deed uitloopen op verstandontwikkeling niet alleen, maar ook op het vormen van het hart.

Dat hij allen ijver en vlijt ten bedoelden einde heeft aan den dag gelegd, en ons door een goed onderwijs wetenswaardige zaken heeft bijgebracht, welke ons het onderwijs niet alleen gemakkelijk, maar zelfs gemakkelijk maakte, welke wij als volgt verklaren:

Dat hij door vlijt en ijver eenigen onzen, welke althans aankomst alhier, hoegenaamd geen enkele gedrukte boek geschreven letter kenden, en anderen, welke eenigzins konden spellen, in den tijd van vier maanden zoo ver heeft gebracht dat zij niet alleen behoorlijk kunnen lezen en schrijven, maar ook zonder hulp in staat zijn eenen in den volksstijl gestelden brief, zelf te vervaardigen. Dat het hovenstaande waarheid is; en dat een getal van 73 schutters zoodanig door *Padberg* onderwezen zijn, betuigen wij, hiertoe, uitdrukkelijk verzochte schutters, om deze in aller naam, te teekenen.

(Volgen de ondertekeningen.)

den 22 augustus 1832.
Bij den boekhandelaar *L. van der Vinne* te Amsterdam, (zie Staatsblad van den 20 augustus) is uitgekomen een boekje, getiteld: *Hoofdstaak van de Beroep, dat de Jesuiten de cholera in Europa hebben aangebracht en dezelve tot hunne oogmerken doen dienen; de redeneringen tot wijding van dit betoog, zijn krachtig, dat men door dergelijke redeneringen al zeer gemakkelijk zoude kunnen bewijzen, dat de cholera een opstand is van den belgischen opstand.* (Advertentieblad.)

BEKENDMAKINGEN.

100. De Notaris *BRUX*, te *Dinther*, zal aldaar ten Herberge van *J. VAN SCHIJNDEL*, provisioneel op den 19 en final op den 24 September 1832, des namiddags om 3 uren publiek verkoopen:

1. Een HUIS met SCHUUR, SCHOOP en BINNENVELD, staande en gelegen te *Dinther*, aan het Beugt.
2. 83 Roeden WEL- en HOUILAND, aldaar.
3. 2 Stukken TEELLAND, aldaar, genaamd *Jenske van Empel*.
4. 64 Roeden TEELLAND, aldaar, naast het land van den Heer *KLOESER*.
5. 83 Roeden TEELLAND, aldaar.
6. 64 Roeden TEELLAND, aldaar, aan de Bultsteeg.
7. 50 Roeden TEELLAND, aldaar, genaamd *Jan Nikensland*.
8. 33 Roeden TEELLAND, aldaar, op het Retsel.
9. 16 Roeden TEELLAND, aldaar.
10. 33 Roeden TEELLAND, aldaar, genaamd *Dusselt*, naast het land van den Heer *KLOESER*.
11. 33 Roeden WELLAND, aldaar, aan het Broek.
12. 1 Bunder HOUILAND, genaamd *St. Antonius-Bunder*, onder *Schyndel*, aan den Akaat.
13. 1 Bunder en omtrent 16 Roeden HOUILAND, op den *Ditherschen Hoek*, afkomstig van den gewezen Notaris *J. M. VAN BEVERWIJK*.

Nog zal voornoemde Notaris voor de gezamenlijke Erfgenamen van wijlen *JOANNES BUUTS*, te *Heesch*, bij den *Schutsboom*, te begiinnen op Dingsdag den 11 September 1832, des voormiddags om 10 uren publiek verkoopen:

Eene aanzienlijke partij EIKENBOOMEN van buitengewone dikte en lengte, staande meest aan den grooten weg van 's Bosch op Grava.